

- управление затратами на всех стадиях жизненного цикла товара;
- сочетание снижения затрат с высоким качеством продукции;
- умение обеспечить максимально высокий уровень отдачи от использования ресурсов предприятия;
- сосредоточение на предупреждении затрат;
- вовлечение в систему управления затратами всех видов затрат;
- оперативность получения информации о затратах;
- широкое внедрение эффективных методов снижения затрат;
- повышение заинтересованности производственных подразделений предприятия в снижении затрат.

Таким образом, эффективность такой системы определяется взаимосвязью всех ее элементов, их направленностью на достижение общей цели и соответствием законам, принципам и методам, объективно действующим в сфере управления и отражающим наиболее существенные связи отдельных элементов управления с элементами внешней среды. Управление затратами предполагает выполнение всех функций, присущих управлению любым объектом.

Литература.

1. Лабзунов П. П. Управление ценами и затратами в современной экономике; Книжный мир - Москва, 2013. - 288 с.;
2. Лебедев В. Г., Дроздова Т. Г., Кустарев В. П. Управление затратами на предприятии; Книга по Требованию - Москва, 2012. - 181 с.

ДІАГНОСТИКА ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Іваненко А. І., студент

Науковий керівник: Світлична К. С., к.ф.н., доцент

Національний фармацевтичний університет

Найважливішими завданнями сучасної практики управління є розроблення і виконання рішень, спрямованих на досягнення фінансово-економічної стійкості й ефективності функціонування організації.

Сучасні тенденції управління корпоративними фінансами, які викликані загальносвітовими процесами глобалізації, властиві сьогодні і нашій країні. Цілком природно, що українські компанії, прагнучі гідно відповісти на виклики часу, а також на вимоги посиленої конкуренції, активно освоюють найбільш ефективні засоби забезпечення фінансової стабільності підприємств, залучення капіталу, управління ризиками [1].

Все це обумовлює проведення комплексного діагностування фінансового потенціалу підприємства з метою визначення об'єктивного стану обраних параметрів у фінансовій діяльності підприємства на предмет відповідності поставленим цілям і задачам, вивчення відхилень від нормального стану фінансового потенціалу, причин цих відхилень, тривалості їх протікання, інтерпретації для формування висновків і рекомендацій.

Метою діагностики фінансового потенціалу підприємства є визначення невикористаних резервів ефективності його використання в умовах конкретного підприємства [2].

Необхідно зазначити, що діагностування має чіткі ознаки дослідницького, творчого процесу. Разом з тим важливо дотримуватися визначеного загального порядку при проведенні діагностичного дослідження фінансового потенціалу підприємства.

На першому, підготовчому, етапі у взаємодії з керівництвом підприємства формулюється мета проведення діагностики, визначається об'єкт, предмет дослідження. Також визначається формат дослідження, обсяг робіт, час, ресурси, а також джерела та способи отримання інформації.

Другий етап передбачає визначення та обґрунтування системи показників (критеріїв), на підставі яких проводиться діагностування. За ступенем синтезу показники можна поділити на узагальнюючі, окремі та допоміжні (непрямі). Узагальнюючі використовуються для загальної характеристики складних економічних явищ. Деякі з них відображають окремі сторони, елементи явищ і процесів, що вивчаються. Допоміжні показники призначені для більш повної, детальної, уточненої характеристики об'єкта. За методами вираження показники також поділяють на абсолютні та відносні. Перші виражаються в грошових, натуральних вимірниках. Відносні показують співвідношення двох абсолютних показників та визначаються у відсотках, коефіцієнтах або індексах. Різновидом абсолютних та відносних показників є питомі показники.

Третій етап в умовах проведення діагностики фінансового стану підприємства передбачає виконання різних за ступенем складності аналітичних процедур. Склад конкретних процедур визначається, виходячи з напрямків (задач) діагностування, доступності й адекватності інформації, а також професійних здібностей аналітиків-діагностів.

Наступний етап проведення діагностики фінансового потенціалу передбачає кількісну та якісну ідентифікацію стану об'єкта на підставі обраної системи показників (критеріїв). Після цього проводиться аналіз та оцінка стратегій і цілей підприємства у фінансовій сфері, можливостей їх збереження або необхідності коригування.

Нарешті, у межах розглянутих варіантів фінансових цілей підприємства проводиться причинно-наслідковий аналіз можливостей розв'язання проблем підприємства при встановлених обмеженнях на наявні ресурси. Тобто у процесі дослідження виявлених «вузьких місць» діагноз стосовно стану фінансового потенціалу підприємства уточнюється.

Найбільш ефективним результатом цього етапу досліджень є чітке визначення ключових проблем і причин їх виникнення, для розв'язання яких повинні бути запропоновані варіанти рішень із прогнозом можливих результатів [3].

Для формування списку ключових проблем використовуються різні прийоми:

- визначення кількісного складу проблем у фінансовій діяльності підприємства;

- формування проблемного поля підприємства з ранжируванням проблем на стратегічні і тактичні;
- формування проблемного поля підприємства з ранжируванням проблем за критерієм «необхідні зусилля / ефективність».

Після визначення основних ключових проблем отримана інформація застосовується у процесі управління. Зокрема, готуються висновки про поточний стан фінансового потенціалу і прогноз його змін у майбутньому. Формуються рекомендації стосовно впровадження коригувальних і/або запобіжних заходів щодо усунення виявлених «вузьких місць», з урахуванням їх пріоритетності і можливості виконання.

На останньому етапі виконується перевірка результатів впровадження коригувальних і/або запобіжних заходів. Оцінюється діяльність об'єкта діагностування за обраними критеріями та порівнюється діяльність виробничої системи (або її елементів) до та після впровадження заходів.

Література.

1. Оцінка і діагностика фінансової стійкості підприємства : моногр. / М. О. Кизим, В. А. Забродський, В. А. Зінченко, Ю. С. Копчак. – Х. : Видавничий Дім «ІНЖЕК», 2003. – 144 с.
2. Кривов'язюк І. В. Економічна діагностика : навч. посіб. / І. В. Кривов'язюк. – К. : Центр учбової літератури, 2013. – 456 с.
3. Крепкий Л. М. Экономическая диагностика предприятия. Методология, методика, организация, диагнозы, пути совершенствования / Л. М. Крепкий. – М. : ЗАО «Издательство «Экономика», 2006. – 215 с.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНЮВАННЯ РОЗВИТКУ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НИМ

*Кальницька О. С., студентка; Копилова А. О., студентка
Науковий керівник: Шевченко І. Ю., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

У сучасних умовах активних трансформаційних процесів у всіх сферах суспільного життя трудовий потенціал є важливим та цінним ресурсом особистості, підприємства, регіону, держави, від рівня розвитку якого значно залежить національна конкурентоспроможність та, відтак, місце країни у світовому економічному просторі.

Трудовий потенціал – це складноструктурована відкрита динамічна система, що містить у собі мінімум дві складові частини – ту, що реалізується та ту, що не реалізується, які визначають максимальні можливості працездатного населення до реалізації своїх демографічних, інтелектуальних, інноваційних, професійно-кваліфікаційних і підприємницьких характеристик під впливом факторів зовнішнього та внутрішнього середовища [1, с. 115-120].